

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XCdo/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	6812206635
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206635.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sluka, PhD. a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v spore žalobkyne POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4 proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 6C/ 306/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júla 2014 sp.zn. 13Co/461/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. júla 2014 sp.zn. 13Co/461/2014 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 O.s.p..

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala na pošte dňa 5. septembra 2014 dovolanie dôvodiac, že odmietnutím odvolania ako oneskorene podaného odvolacím súdom, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané z dôvodu odovzdania podania odvolania v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s.r.o., ktorej predmetom je poskytovanie poštových služieb.

3. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v § 239 O.s.p. sú vymenované uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Prípustnosť podaného dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplyva. Bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil.

6. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že odmietnutím odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania, jej bolo odňaté právo konať pred súdom, robí tak neopodstatnene. Účinok, ktorý chcela žalobkyňa vyvolať podaním dovolania, preto z tohto dôvodu nenastal.

7. Štrením v súdnom spise bolo zistené, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č.l. 36 spisu). Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 28. jún 2013 (piatok), ako správne uviedol odvolací súd. Odtlačok podacej pečiatky Okresného súdu Revúca na odvolaní žalobkyne (č.l. 37 spisu) potvrdzuje, že súd prvého stupňa prevzal odvolanie 1. júla 2013 od toho, kto mu ho fyzicky doručil; deň takéhoto prevzatia ale nemusí byť vždy bez ďalšieho dňom totožným s dňom podania odvolania.

8. V dôsledku argumentácie žalobkyne spočívajúcej v odovzdaní odvolania doručovateľskej obchodnej spoločnosti v posledný deň lehoty na uplynutie odvolacej lehoty, neúplnosti dovolania a nejednoznačnosti údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom dovolaateľkou, dovolací súd vytvoril žalobkyni procesnú možnosť preukázania jej tvrdení o včasnom podaní odvolania ňou označenou doručovateľkou spoločnosťou (ReMax Courier Service, spol. s r.o.). Právny zástupca dovolaateľky na danú výzvu súdu nereagoval.

9. Žalobkyňa na predmetnú výzvu súdu prvej inštancie uviedla, že nanešťastie, potvrdenie o odoslaní predmetného podania už z jej neznámych príčin nemá k dispozícii, a preto v odpovedi na výzvu súdu pripojila len ňou dodatočne vypracovaný zoznam spisových značiek, ktoré boli súčasťou predmetného podania.

10. Po preštudovaní obsahu vyššie uvedených listín ňou predložených, dovolací súd dospel k záveru, že dané listiny neobsahujú žiadny relevantný dôkaz, z ktorého by sa dalo jednoznačne určiť, že odvolanie v prejednávanej veci bolo súčasťou zásielky, ktorá bola odovzdaná na prepravu 28. júna 2013, ako namietala dovolaateľka, pričom túto skutočnosť nie je možné vyvodit' ani z predloženého zoznamu obsahujúceho len tabuľku s číslami konaní, v ktorých mali byť podané odvolania, nakoľko neobsahuje žiadny identifikujúci údaj, s ktorým by sa dalo spojiť predmetnú zásielku, ktorý by ju jednoznačne identifikoval.

11. Najvyšší súd má za to, že doručenie resp. odovzдание písomnosti súdu ktorýmkoľvek zvoleným spôsobom musí byť za každých okolností hodnoverným spôsobom preukázané, že k tomuto odovzdaniu resp. doručeniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, hoci strana sporu tvrdí, že bolo odovzdané subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd stranu sporu vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Vzhľadom na to, že žalobkyňa hodnoverným spôsobom nepreukázala svoje tvrdenia o podaní odvolania na prepravu v rámci odvolacej lehoty, dovolací súd pri svojom závere o oneskorené podanom odvolaní správne vychádzal z dátumu uvedeného na pečiatke podateľne okresného súdu, ktorou bolo odvolanie opatrené, ako z jediného hodnoverného dokladu o dátume jeho doručenia. V dôsledku toho dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

12. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a treba ho odmietnuť podľa §447 písm. c/ CSP.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje

(§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.